

Vandel, ophæver man, og i Stedet derfor lægger man en Indkomstskaat paa. Det gøre de ogsaa ved de andre, men vi blive ikke fri for nogen Gammelskat eller slikt. Men det ville de Herrer maaske sige er almindelige Betragtninger, der ikke stemme med de almindelige Betragtninger, hvorefter de Herrer Landmænd, Bønder og Godsejere ere Nationens Kælebørn, der skulle begunstiges paa enhver Maade. Det kan jeg godt forstaa, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, men naar det i Virkeligheden er saa, er der selvfølgelig ingen Grund til nu oven i Købet at lægge en Skat paa Indkomsternes af Aktieselskaberne, idet Aktierne dog maa antages hovedsagelig at være paa Hænder, der høre hjemme i Købstæderne og Kjøbenhavn, saa det er ogsaa noget, vi have at klage os over. Der er megen Fristelse til at komme ind paa saadanne almindelige Betragtninger, jeg skal imidlertid afholde mig derfra, skønt jeg, saa vidt jeg erindrer, ikke har sagt et Ord her om disse Skatte-love i de 7—8 Aar, som de have været paa Rigsdagen. Men at hele denne Omlægning her, som vi nu skulle til at sætte Slut paa, er uretfærdig paa mange Punkter, at den er forkert i sine Principper, og at den fører til, at den ene kommer til at betale meget mere, end hvad han tidligere har gjort, og at den anden bliver lettet, alt sammen uden rimelig Grund, det staar klart for mig. Om det er en nødvendig Konsekvens af, at man skal have de direkte Skatter omlagte, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg vilde for mit Vedkommende langt have foretrukket, om man havde indskrænket sig til at ordne de kommunale Forhold, som trænge dertil, det erkender jeg, men ved Statsskatterne paa de faste Ejendomme behøvede man ikke at gøre noget, der kunde man have ladet Hartkornsskatten blive staaende og kunde navnlig have ladet Gammelskatten blive staaende og saa faaet en Indkomstskaat indført. Derved vilde man have faaet de fornødne Midler i Statskassen, og saa vilde man ikke være kommen ind paa alle disse Uretfærdigheder og Ubilligheder, som vi nødvendigvis komme ind paa ved disse Love. Og det er endda ikke saa meget en Klage fra Købstæderne og Kjøbenhavn lige over for Landbruget. Jeg er Agrar saa godt som nogen, den danske Landmand og navnlig Bondestanden har ikke nogen større Beundrer end mig, jeg under dem alt godt, hvis de trænge dertil, men jeg følger mig dog ikke videre opfordret til at uddele Almisser til den danske

Bondestand. Naar man skal til en Skatteomlægning, saa skal man røre saa lidt som muligt ved de faste Ejendomsskatter, som have staaet i Hundreder af Aar, man undgaar ikke derved at komme ind paa Uretfærdigheder og Ubilligheder. Jeg skal indskrænke mig hertil i Øjeblikket, maaske jeg ved 3die Behandling vil tillade mig nogle yderligere Betragtninger, som ærede Medlemmer maaske have godt af at høre.

Stilling: Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning i Anledning af de to ærede sidste Taleres Udtalelser om Beskatning af Aktieselskaber, den saakaldte Dobbeltbeskatning, og særlig vil jeg protestere mod den Udtalelse af den ærede sidste Taler, at alle ere enige om, at det er en Dobbeltbeskatning, og at man i det hele taget i den store Befolkning finder, at det er urigtigt. Tværtimod, alle de Organisationer, der repræsentere Næringslivet her i Landet, have udtalt sig i Adresser til Regering og Rigsdag om Beskatning af Aktieselskaber baade til Stat og Kommune i Lighed med de private. Aktieselskaberne med deres store Kapitalrigdom have jo et stort Fortrin fremfor Næringslivets Udøvere i Almindelighed. Alt lønnende Erhverv overgaar mere og mere til Aktieselskaberne, hvorfor skulle de saa være stillede gunstigere i den Retning for deres forøgede Værdier end den private Mand, der sidder og arbejder under smaa Vilkaar? Han skal betale til Stat og Kommune af hver Smule, som han erhverver sig og gaar fremad, men Aktieselskaberne, der henlægge til deres Reservefond og Fornylsesfond, skulde ikke gøre det! Tilmeld er der jo taget saadanne Kauteler som i Punkt 10, at der først maa fradrages 4 pCt, forinden der bliver Tale om, at der skal betales noget af det overskydende Beløb. Det er en almindelig Retfærdighedshandling mod Næringslivet i Almindelighed, at Aktieselskaberne blive stillede lige med de private, og jeg tror, at den almindelige Befolkning i det store og hele sympatiserer med det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flertal i Forbindelse med et enkelt Medlem af mine sædvanlige Meningsfæller. Jeg vil opfordre til at øve Retfærdighed mod Næringslivet i Almindelighed og stemme for dette Forslag.

P. G. C. Jensen: Kun et Ord til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard). En Mand har 100 Kr. til gode hos to forskellige Debitorer. Han siger til den ene: Du maa nøjes med at betale